

PROS

PECT

Biedt u uitzicht op

HOORN & PvdA

Ledenblad PvdA-Hoorn

15e jaargang, maart 2017

PvdA ledenblad, p/a Kleine Oost 46, 1621 GR Hoorn



Thema Werkgelegenheid



Ledenvergadering woensdag 22 maart !

Nederland sterker & socialer 1



PARTIJ VAN DE ARBEID

“Idealen moet je uitdragen tot je laatste snik”



Gerard en Ciel Lampe

Gerard en Ciel Lampe, PvdA-leden in hart en nieren, zullen dat blijven tot aan het einde van hun leven. Met grote stelligheid hoorde ik Ciel dit beweren. Solidariteit is belangrijk betoogde zij en op hoge leeftijd maken zij dit nog dagelijks waar. Gerard is op 18 februari 91 geworden en op 5 april zal Ciel de leeftijd bereiken van 89 jaar. Hun inschrijving als lid van de partij dateert van lang geleden. Vorig jaar ontving Ciel de Willem Dreesmedaille die je krijgt na 65 jaar lidmaatschap. Voor Gerard zal het nog slechts enkele jaren duren voordat hij de medaille ook ontvangt.

Ik sprak hen in hun huis in Hoorn-Noord waar zij al tientallen jaren wonen. Een echt rood nest, een PvdA-nest, maar niet van huis uit. Gerards ouders waren lid van de KVP. Zijn vader was penningmeester van de afdeling en af en toe nam Gerard diens taak over om de contributie bij de leden op te halen. Later maakte hij de stap naar de PvdA, uit overtuiging. Hij zag dat de KVP niet zozeer de partij was voor de arbeiders. De PvdA kende in die tijd de Katholieke Werkgemeenschap en daar maakte Gerard deel van uit.

Ciel komt uit een gezin dat de anarchistische ideeën van Ferdinand Domela Nieuwenhuis aanhing. Na de oorlog kwam zij via een collegaatje in contact met het Instituut voor Arbeidsontwikkeling en zo vervolgens met de PvdA. Voor beide echtparen was een keuze voor de PvdA een logische stap en ze zijn bij hun keuze gebleven. Gerard zingt graag en in zijn jonge jaren heeft hij zijn stem vaak gebruikt voor het zingen

van socialistische strijdlieden. Bijeenkomsten van de PvdA werden vaak ingeluid met strijdlieden. Hij zingt nog altijd in twee koren en voor één van de koren zoekt hij mede het repertoire uit. Daar zitten ook moderne liederen bij.

Gerard en Ciel ontmoetten elkaar tijdens een bijeenkomst van de jongerenbeweging van de PvdA, Wereldkoers, die ook een afdeling kende in Hoorn. Ze leerden elkaar kennen tijdens bijeenkomsten van Wereldkoers in de Boterhal. Herman Zachte was toen voorzitter.

Ciel en Gerard zijn op veel manieren binnen afdeling Hoorn actief geweest. Contributie ophalen, folderen tijdens verkiezingstijd, geld ophalen langs de huizen voor de verkiezingen. Eerst bij de mensen langs van wie je wist dat ze gul wilden geven, vertrouwt Ciel me toe. Ciel is ook penningmeester geweest van de afdeling. Ze maakte deel uit van de Rooie Vrouwen. Tijdens de bijeenkomsten werden veel zaken besproken.

De praktijk is anders

Ze zagen ooit Drees en Den Uyl in levende lijve. Strijdbaar, maar toch wel tot compromissen bereid, want dat hoort erbij wanneer je wilt meeregeren. Ze zien tot hun leedwezen dat de PvdA in deze tijd veel kiezers verliest, door hun keuze om met de VVD te gaan regeren. De VVD had de PvdA nodig om te kunnen bezuinigen. Ook Gerard en Ciel zien dat het zowel voor jongeren als ouderen moeilijker is geworden. Ze noemen bijvoorbeeld de ziektekosten. We spreken over de bejaardenzorg. Beiden kunnen nog altijd goed zelfstandig blijven wonen, maar wat gebeurt er wanneer zij daar wel op aangewezen raken? Zelfs opvang na een operatie voor zes weken blijkt na een keukentafelgesprek niet mogelijk te zijn. Je mag zelf je opvang betalen. En hulp van burens en naasten? Makkelijk gezegd allemaal! De praktijk is anders.

Het buurtje waar zij wonen was vroeger een beetje een rood bolwerk. In verkiezingstijden zag je dat aan de raamposters. Die hangen er nu zelden meer. De verkiezingen zijn aanstaande en van één ding kunnen wij verzekerd zijn: dit echtpaar zal PvdA stemmen en zij weten waarom. Ook al zijn ze het niet altijd met de partijlijn eens, er komen ook andere tijden.

Peter Ursem



PARTIJ VAN DE ARBEID

Werkgever met rood hart

Maatschappelijk verantwoord ondernemer

Voor wie traditioneel links denkt en stemt, lid is van een vakbond voor werknemers en van een sociaaldemocratische partij is het vaak moeilijk voorstelbaar dat werkgevers aan dezelfde kant staan. Voor een werkgever staat toch immers zijn of haar bedrijf en de bedrijfsresultaten centraal? Is dat altijd zo? Ik sprak met Alien Albers, directeur van Berend Botje en met haar dochter Gaby, die over niet al te lange tijd het stokje van haar zal overnemen.



Berend Botje is een bedrijf dat kinderopvang regelt en verzorgt. Kinderdagverblijf, peuteropvang, buitenschoolse opvang en gastouders zijn de terreinen waarop het bedrijf nu al zo'n 25 jaar actief is. Er zijn 340 mensen werkzaam bij Berend Botje. Ongeveer 50 daarvan als vrijwilliger of stagiaire. Berend Botje zit op 40 locaties in de regio.

Alien zegt te proberen een maatschappelijk verantwoord ondernemer te zijn. Dat houdt in dat ze ook aandacht heeft voor mensen die wat verder van de arbeidsmarkt afstaan. Het bedrijf is trotse bezitter van een schildje van WerkSaam, omdat ze een aantal mensen aan het werk hebben, die vanuit een uitkeringssituatie komen.

Voor hun bedrijf is dat niet een eenvoudige opgave, want voor pedagogisch medewerker is een opleiding nodig en het vergt ook op lichamelijk gebied het een en ander. Mensen met een gehoor- of gezichtsbeperking of die geen kind kunnen optillen kunnen niet zomaar ingezet worden. Mensen die al eens in het opleidingstraject zaten zouden ook bij Berend Botje weer kans kunnen krijgen. De regelingen voor het in dienst nemen van mensen voor wie dit niet mogelijk is zijn niet ideaal. Voor ongeschoolde werkers zou het werken met behoud van inkomsten wel ruimte zijn binnen het bedrijf.

Ik vraag of het voor een ondernemer vanzelfsprekend is lid te zijn van een linkse partij. Dat is het dus niet. Van de meeste ondernemers die Alien ontmoet heeft ze het vermoeden dat die eerder de VVD zouden stemmen. Er is ooit wel een clubje van rode ondernemers geweest waarmee ze contact had. Alien geeft aan PvdA-lid te blijven, ondanks dat het beleid van de partij, zoals geformuleerd door minister Lodewijk Asscher, als nadelig voor een bedrijf als dat van haar kan uitpakken.

Als voorbeeld noemt ze de transitievergoeding die een werkgever moet betalen. Dat is niet meer op te brengen. Asscher zou eens een weekje moeten meelopen in haar bedrijf. Het plan om werknemers het recht te gunnen 's avonds hun telefoon uit te schakelen, zodat ze niet meer voor bedrijfszaken kunnen worden benaderd, kent nadelen. Ook het ontslagrecht is nadelig voor bedrijven, maar ook vraagt zij zich af of de werknemers daar gelukkig mee zijn.

Ik vraag of Alien in de tijd voordat zij dit bedrijf opstartte anders aankeek tegen bedrijfsvoering. Zij meent van niet. Alien voelt zich een sociale werkgever, met een open oog en oor voor hoe het met de werknemers gaat. Ook naast haar werk zet zij zich in voor mensen en organisaties die steun kunnen gebruiken. Heel snel komt het gesprek ook op de opstelling van werkenden die ziek zijn. Ook voor Gaby golden toen zij nog werkte bij een slager, dat je je niet overdag ziek meldde en vervolgens 's avonds weer uitging.

Flexibiliteit op maat

Wanneer we komen te spreken over flexwerken, noemt Alien de noodzaak om mensen flexibel te kunnen inzetten. De regelgeving rond het aantal begeleiders op aantallen kinderen is erg streng. Wanneer een medewerker ziek wordt, moet daar op worden ingespeeld. Maar het gebeurt ook dat het aantal kinderen ineens vermindert, waardoor mensen teveel op een locatie zitten. Ze hebben wel behoefte aan, zoals zij noemt, een flexibele schil. En er zijn ook medewerkers die zelf graag enige flexibiliteit wensen. Dat maakt het wel moeilijker om te schuiven met medewerkers.

Mijn conclusie is dat het wel mogelijk is sociaal ondernemer te zijn, maar dat je je terdege bewust moet zijn van de beperkende regelgeving. Ik hoop dat Alien en Gaby daar nog zeer lang mee kunnen doorgaan.

Peter Ursem



PARTIJ VAN DE ARBEID

Interview met Margreet Schults, voorzitter FNV West-Friesland



Op de vraag hoe Margreet aankijkt tegen de werkgelegenheid in West-Friesland antwoordt ze:

“Ik zit in m’n maag met WerkSaam en in het algemeen met verdringing op de arbeidsmarkt door vrijwilligers”.

Sinds de taak van WerkSaam verbreed is van dienst sociale werkvoorziening (het oude leer-werkbedrijf Op/maat) naar brede uitvoeringsinstantie van sociale zaken van de zeven Westfriese gemeenten lijken belangen door elkaar te lopen. Hoofddoel van WerkSaam is begeleiden en bemiddelen van uitkeringsgerechtigden naar werk. Dat wordt mede gedaan door het bedrijf Flexensie. Dat bedrijf is een soort van uitzendbureau van uitkeringsgerechtigden. Het verdienmodel van dat bedrijf is bijzonder.

Flexensie= normaal werk zonder normaal loon

1,50 (WerkSaam) of 2 euro (elders) per uur boven op je bijstandsuitkering lijkt aantrekkelijk, maar je krijgt geen normaal loon voor normaal werk. Je blijft tijdens het werk afhankelijk van de Bijstand en je blijft onder de regels van de Participatiewet vallen. Er is geen opbouw van ww of pensioen, je hebt geen werknemersrechten. Als je tijdens het werk ziek wordt, krijg je niks. Pas na afloop krijg je je totale premie van die 2 euro per uur uitgekeerd. Gemeente, Flexensie en het bedrijf dat van de dienst gebruik maakt hebben allen een belang. De gemeente bespaart op de te betalen uitkering, Flexensie verdient aan elk verkocht uur en het bedrijf krijgt relatief voordelige tijdelijke werknemers. De tijdelijke werknemer krijgt € 1,50 per uur extra en doet werkervaring op. Of dit model daadwerkelijk leidt tot het uiteindelijke hoofddoel: bemiddelen naar vast werk is voor Margreet de vraag. Er wordt vaak geschermd met de zogenaamde vrijwilligheid van Flexensie-overeenkomsten. Dat is maar de vraag. Bijstandsgerechtigden die hierin zitten, zijn doodsbang om hun verhaal te doen. Als dit echt vrijwillig was, zou dit niet het geval zijn. Als een Flexensie-aanbod door de klantmanager als ‘passend’ werk wordt aangeboden, is weigeren ‘werkweigering’ en dat betekent een zware sanctie op de uitkering.

Er is zo een concurrerend effect op bedrijven die gewoon cao-loon/ normale uitzendkosten betalen. Het is duidelijk dat Flexensie onder de prijs zit van de fatsoenlijke bedrijven doordat de sociale premies en pensioenpremies niet afgedragen en dus niet in rekening gebracht worden. Toch is het

zo, dat Flexensie samenwerkt met gewone uitzendbureaus. Hierbij is het de vraag hoe het traject loopt en welke financiële afspraken er zijn gemaakt.

Cijfers zijn moeilijk te krijgen. Dat is volgens haar mede lastig omdat 7 wethouders (van elke gemeente één) in het bestuur zitten. Die zitten waarschijnlijk niet altijd op één lijn en doordat het wat verder van de gemeente afstaat kan het toezicht minder adequaat zijn. Daarnaast schermt men met Wbs, (wet bescherming persoonsgegevens).

Ook vraagt Margreet zich af of de eigen werkcapaciteit van WerkSaam (het oude Op/maat) wel altijd juist wordt aangewend. Zo is het de vraag of de inpaklijn van HelloFresh (leading global provider of fresh food at home) wel bij WerkSaam thuishoort. Margreet vraagt zich hierbij af of daarvoor reguliere vaste banen worden verdrongen. WerkSaam is een marktpartij geworden. Die altijd goedkoper aan kan bieden.

Oneigenlijke concurrentie

De SW/reïntegratiebedrijven kunnen door de inzet van de gratis (of veel goedkopere) bijstandsgerechtigden goedkoper produceren dan de marktprijs van bedrijven die de sector-/branche-cao na leven. Maar ook goedkoper dan de oorspronkelijke SW bedrijven. Door de inzet van bijstandsgerechtigden (betaald door de belastingbetaler) dalen de arbeidskosten sterk. Dit leidt tot aanbestedingen onder de marktprijs en dus valse concurrentie. Bekende profiteurs zijn Hello Fresh, Post.nl en diverse distributiebedrijven van bijvoorbeeld supermarkten en de Action. Andere plekken waar dit via de voormalige SW-bedrijven plaats vindt, zijn de verpakkings- en montagebedrijven, de post, de schoonmaak, het onderhoud, de groenvoorziening en inmiddels (door nieuwe constructies) bedrijven in alle sectoren.

(vervolg volgende bladzijde)





PARTIJ VAN DE ARBEID

Verdringing van betaald werk door on(der)betaald werk

Dit werk werd vroeger altijd betaald. Dat viel onder de sector /branche-cao of anders wel onder de SW-cao. Door bijstandsgerechtigden onbetaald dit werk te laten doen, heeft Margreet het gevoel dat deze cao's en het minimumloon worden ontdoken. Want ook een bijstand met een eventuele premie of financiële opslag blijft onder het minimumloon, dat immers niet alleen bestaat uit geld, maar ook uit sociale zekerheidspremies en pensioenopbouw, om niet te spreken van immateriële werknemersrechten, zoals recht op staking, vereniging, medezeggenschap etc.

Bij de gemeente Enkhuizen hangt een prikbord vol met vrijwilligersvacatures. Dat is bij meer gemeenten het geval en is een algemene tendens. Daar zitten banen tussen die in het verleden normaal betaald werden. Het aanbod werkt verdringing in de hand. Uiteraard is het voor bedrijven en andere

instanties voordeliger om met vrijwilligers te werken dan met betaalde krachten. Hopelijk zal het door SP 2^e kamerlid Sadet Karabulut ingediende initiatiefwetsvoorstel over de verdringingstoets wildgroei voorkomen.

Op de vraag hoe gemeenten kunnen helpen om de werkgelegenheid te bevorderen, antwoordt Margreet: "Faciliteer midden- en kleinbedrijf, leg geen onnodige hindernissen op."

Jan Kollen



Verkiezingsethos

Verkiezingstijd

Het is langzamerhand weer verkiezingstijd, dan komen alle verhalen weer tot leven. Mijn vader was een regionale PvdA-bons, voorzitter afdeling Zaanstreek. Hij was dus overal bij betrokken: hij woonde alle (álle) raadsvergaderingen bij, deed de groslijstgesprekken en voor 1 mei boekte hij de spreker. Was Den Uyl spreker dan kwam Den Uyl eerst even bij de voorzitter koffie drinken. Ik herinner mij Van der Stoel en Wim Kok en zeker herinner ik mij een hoogbejaarde Dr Willem Drees. Jarenlang heb ik mijn vader horen zeggen: 'Weet je wie er op dié stoel heeft gezeten? Drees!' Bij familiebijeenkomsten imiteer ik dat graag. Drees vroeg aan mij, veertienjarige tiener: 'Hoe gaat het op school?' Ik klaagde wat over veel huiswerk waarna het vleesgeworden arbeids-ethos zei: 'Jongen, altijd je huiswerk maken, dat is belangrijk'. Ik weet nog dat ik tegen mijn broer zei: 'Die Drees, daar heb je ook niks aan'.

Stembureau-taxi

In verkiezingstijd was mijn vader dag en nacht bezig, op de verkiezingsdag-zelf zat hij in een stembureau. We woonden op een dorp dus hij wist 's avonds precies wie er niet gestemd hadden. Sommigen moesten dat vier jaar horen. 'Wees blij dat je mág stemmen'. Sommigen konden niet stemmen, wegens hoge ouderdom of invalide zijn. En als je dan PvdA-lid was, of zeker PvdA zou stemmen, werd er iets door de partij geregeld. Op de verkiezingsdag was er een taxi beschikbaar. Eén belletje en de stembureau-taxi kwam je halen, weer een PvdA-stem erbij! Mijn vader zat binnen bij een stembus en had dus het hele taxi-gebeuren aan een werkstudent uitbesteed.

"Daar heeft hij spijt van gekregen"



Op de dag van de verkiezingen was het hondenweer, regen en stormvlagen. Vanaf negen uur 's ochtends werd er gebeld en vanaf negen uur 's ochtends reed de PvdA-taxi van huis naar stembureau en van stembureau naar huis. 'Svp een taxi voor Lindenlaan 67!' Komt goed. 'Svp taxi naar Begijnhof 56!' Komt goed. 'Svp taxi voor Celebesstraat 6!' Wordt geregeld.

Het was allemaal hectisch, de chauffeur reed aan en af. Daar maakte de VVD gebruik van. 's Avonds bij de evaluatie bleek dat ook een aantal geheide VVD'ers naar de PvdA-taxi hadden gebeld. De ingehuurd student-chauffeur kende niemand en had ze naar het stembureau gereden. Toen de lokale VVD-boys in de gaten kregen dat het werkte, en toen het steeds slechter weer werd, is zelfs de VVD-wethouder door de PvdA-taxi naar een stembureau vervoerd. 'Dank u wel, beste jongen, ja enkel verstuikt bij het skieën'.

Nog heel lang viel bij ons thuis in tijden van verkiezingen het woord 'taxi' en 'ethos' en 'betrouwbaarheid'. Maar pas na een jaar of tien vertelde mijn vader het verhaal zelf, zelfs een beetje glimlachend.

Rob van Vuure, gastcolumnist



PARTIJ VAN DE ARBEID

Uit het landelijke verkiezingsprogramma 2017

NAAR EEN VERBONDEN SAMENLEVING

Eerlijk delen, vast werk, goed wonen, een gezond leven, toegang tot scholing, emancipatie, recht op zeggenschap – het is de rode draad van de sociaal-democratie in haar strijd voor een rechtvaardige wereld. De Partij van de Arbeid koestert een samenleving waarin iedereen ongeacht afkomst zichzelf kan zijn, goed werk en een inkomen heeft en het beste onderwijs krijgt. Een samenleving waarin we met elkaar leven en waarin we zorgvuldig met elkaar omgaan, kinderen zonder zorgen kunnen opgroeien en mensen vooruit kunnen komen. Meer dan ooit ook een samenleving die sterk genoeg is om een grote verscheidenheid aan mensen en overtuigingen aan te kunnen en tegelijkertijd soepel genoeg om zich te blijven ontwikkelen en vooruitgang te bieden.

GOEDE ZORG EN FIJNE OUDE DAG

- Er komen extra investeringen in de ouderenzorg om de Hugo Borstnorm in te kunnen voeren.
- De doorgeslagen marktwerking in de zorg draaien we terug, om te beginnen bij zorgverzekeraars en in de eerstelijnszorg.
- Er komt één uniforme polis voor alle basisverzekeringen.
- Het eigen risico in de zorg verdwijnt.
- De macht van de farmaceutische industrie wordt afgebroken.
- Patiënten en medewerkers krijgen meer zeggenschap in de zorg.
- Een flexibele AOW: tot drie jaar eerder stoppen met werken tegen een redelijke korting, niemand zakt onder het minimum.
- Meer ruimte voor verhogen van pensioenen.

GELIJKE KANSEN VOOR KINDEREN EN GOED ONDERWIJS

- Meer geld naar armoedebestrijding bij kinderen.
- Er gaat meer geld naar gemengde en brede scholen, naar sport, cultuur en verenigingen en naar wijkvoorzieningen als bibliotheken.
- Extra investeringen in het beroepsonderwijs en bijscholing van werknemers, in



- vijftien jaar tot 10 miljard euro extra per jaar.
- Het ouderschapsverlof voor vaders gaat van een week naar drie maanden.
- Er komt één voorziening voor opvang van alle kinderen van 0-4 jaar.
- Er komen drie brede brugklassen in het voortgezet onderwijs: voorbereidend vakonderwijs (lagere vmbo-niveaus), voorbereidend beroepsonderwijs (hogere vmbo-niveaus en havo) en voorbereidend hoger onderwijs (havo, vwo en gymnasium).
- Kinderen met een

beperking doen mee in het gewone onderwijs. Ouders mogen zelf bepalen op welke school hun kind passend onderwijs krijgt.

VRIJHEID VOOR IEDEREEN EN DISCRIMINATIE NIET ACCEPTEREN

- We pakken discriminatie harder aan. Er komen hogere straffen op racisme.
- We passen strafrecht toe bij straatintimidatie.
- Anoniem solliciteren wordt de norm bij alle overheden en (semi) publieke instellingen.
- Er komt meer diversiteit bij publieke instituties.
- De opvang van asielzoekers afstemmen op de omvang van dorp of stad.
- De politie gaat voortaan noteren waarin ze iemand staande houden. Met dit zogeheten stopformulier pakken we etnisch profileren aan.

FATSOENLIJKE WONINGEN EN VEILIGE BUURTEN

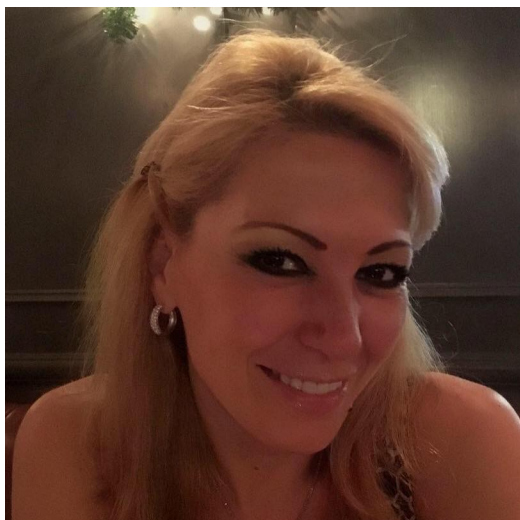
- Er komen minimaal 50.000 woningen per jaar bij. In 2030 gaat het in totaal om 700.000 tot 1 miljoen nieuwe woningen.
- Huren naar draagkracht; toewijzingsgrens voor sociale huurwoningen per regio
- Inwoners denken mee over veiligheid
- Er komt minimaal één wijkagent per 5000 inwoners.
- Er komen 100.000 nieuwe banen als conciërges en assistenten op scholen, toezichthouders in bus en tram, ter ondersteuning van sport en cultuurverenigingen en voor het schoonhouden van de openbare ruimte.

Steven de Waart



PARTIJ VAN DE ARBEID

Politiek te ver op afstand?



Glazen stolp?

Steeds vaker hoor ik in mijn omgeving, dat politici te ver van de werkelijkheid staan. Ze leven onder een glazen stolp, weten niet wat er in de werkelijke wereld gebeurt en nemen besluiten zonder kennis van zaken te hebben. En ik verwacht niet dat ik de enige ben die dat hoort. Ik wed dat u dit als lezer ook om u heen hoort en misschien vindt u dat zelf ook zo.

Toch hoeft dit niet zo te zijn. Ik wil u daarom graag vertellen hoe ik als raadslid van de PvdA in de gemeente Hoorn mij heb laten inspireren door Diederik Samson en hoe ik dat in de praktijk toe pas.

Ik weet nog dat Diederik Samson een tijd lang als straatcoach is meegelopen in Amsterdam om een beter beeld te krijgen van de probleemjongeren en de problematiek op deze wijze echt te leren kennen. Tik in google 'Diederik Samson straatcoach' en de vele youtube-filmpjes laten het effect zien van deze actie. Hij nam deze praktijk mee terug naar het 'Haagse' en liet die kennis en ervaring meewegen in de keuzes die er gemaakt werden. Het heeft mij enorm geïnspireerd, omdat hij hiermee een brug sloeg tussen de politieke werkelijkheid en de problemen in de samenleving.

Met de invoering van de Participatiewet en de keuze van de 7 Westfriese gemeenteraden is de uitvoering van deze wet overgeheveld naar WerkSaam. Daarmee is de rol van de Hoornse gemeenteraad veranderd. Als ik vroeger vragen kreeg van een uitkeringsgerechtigde of als ik zelf vragen had over het beleid, dan richtte ik mij rechtstreeks tot Sociale

Zaken van de gemeente Hoorn. De Raad had zelf ook kortere lijnen om issues direct bij Sociale Zaken of anders via het College aan te kaarten. Met de nieuwe setting stuur ik samen met mijn collega-raadsleden op afstand. En was voor mij de grote vraag: 'Hoe hou ik feeling bij dit werk en bij deze mensen?'

Stage bij WerkSaam

In gedachten nemend wat Diederik Samson deed, ben ik stage gaan lopen bij WerkSaam. Tijdens mijn stage heb ik mensen gesproken, die niet direct aan het werk konden om allerlei uiteenlopende redenen. Ik zag dat zij toch probeerden om d.m.v. vrijwilligerswerk bijvoorbeeld bij voetbalverenigingen en wijkcentra te blijven participeren en zo hun afstand tot de arbeidsmarkt te verkleinen. Ik zag hoe mensen soms alleen maar praktijkervaring nodig hadden om daadwerkelijk te kunnen solliciteren. En ik zag ook hoe WerkSaam alle verschillende doelgroepen met ieder hun eigen afstand tot de arbeidsmarkt probeert te begeleiden, te ondersteunen en het verschil te maken.

Tegelijkertijd zag ik als raadslid, dat er minder financiële middelen beschikbaar waren voor zorgklanten. En met de kennis vanuit de praktijk en de mogelijkheden als raadslid heb ik voorstellen gedaan om meer budget beschikbaar te stellen om mensen aan het werk te helpen.

In de afgelopen periode met de instroom van zoveel vluchtelingen heb ik specifieke aandacht gevraagd voor de hoger opgeleide vluchtelingen en het bieden van een duurzame baan aan deze doelgroep. Want het is juist zo fijn, dat als de arbeidsmarkt weer ruimer wordt, wij zoveel mogelijk mensen aan duurzaam werk helpen. Arbeid staat niet voor niets in onze partijnaam.

Omdat ik gezien heb, dat WerkSaam het verschil kan maken, zijn wij als PvdA alert en scherp op de werkwijze van WerkSaam. Wij zijn ook scherp op onze rol als Gemeenteraad om het voor WerkSaam mogelijk te maken. Het doel is immers om alle mensen met afstand tot de arbeidsmarkt te helpen en deze afstand te verkleinen: WerkSaam vanuit de praktijk en ik als gemeenteraadslid vanuit de politiek. Dus hoezo, de politiek op afstand!

Kholoud, raadslid PvdA



PARTIJ VAN DE ARBEID

EEN VERBONDEN SAMENLEVING

SAMENVATTING VERKIEZINGSPROGRAMMA 2017

Eerlijk delen, vast werk, goed wonen, een gezond leven, toegang tot scholing, emancipatie, recht op zeggenschap - het is de rode draad van de sociaaldemocratie in de strijd voor een rechtvaardige wereld.

GOED WERK

We beginnen bij goed werk. Een baan, een vaste baan, verschaft niet alleen inkomen, maar levert ook respect en waardering op. Dankzij werk neem je deel aan de samenleving en behoud je perspectief op de toekomst. Zeker werk, een goed loon en een goed pensioen zijn wat ons betreft niet alleen weggelegd voor de baas, maar voor iedereen op de werkvloer. Iedereen in Nederland verdient bestaanszekerheid. We streven naar volledige werkgelegenheid met goed en eerlijk werk. Een vast contract vinden we geen luxe maar een recht. Mensen met flexibele baantjes of nulurencontracten verdienen méér zekerheid. En de ontslagbescherming staat als een huis. Goed verdient ook een rechtvaardig loon. De jaren zijn de winsten en de lonen van van met name multinationals steeds elkaar gegroeid. Die trend willen zonde bedrijven hebben baat bij hogere lonen. We maken werkgevers en vakbondheidsakkoord. Hierin werk en meer zerkers, want nog kant. De overheid lonen in de publieke werkende een rechtvaardig inkomen verdient om van te kunnen leven. Het minimumloon gaat per saldo omhoog door de werkweek aan te passen van 40 naar 36 uur. Zo krijgt iedereen met een fulltime contract de mogelijkheid om tegen het huidige minimumloon 4 x 9 uur te werken. Per uur ga je er daarmee op vooruit en hou je meer tijd over om bijvoorbeeld aan zorg voor een naaste te kunnen besteden. Werk en privé gaan we beter combineren, zodat we minder stress en meer geluk hebben. Werkstress, die mensen ziek maakt, dringen we terug. We zijn ook voor eerlijke concurrentie tussen vaste en flexibele banen. Vast werk maken we aantrekkelijker voor werknemer én werkgever. Veel zzp'ers werken met plezier aan het eigen bedrijf, en dat is mooi. Maar anderen zijn noodgedwongen ZZP'er en moeten concurreren tegen te lage prijzen zonder garanties voor de toekomst. Daarom mogen zzp'ers van ons als collectief

onderhandelen over minimumtarieven. Ze kunnen zich ook verzekeren tegen arbeidsongeschiktheid op basis van onderlinge solidariteit – de kosten daarvan komen deels voor rekening van de opdrachtgever. De zelfstandigenaftrek blijft bestaan. Ook willen we met de vakbonden en onze bondgenoten in buurlanden zorgen voor eerlijke spelregels in Europa die zorgen voor gelijk loon voor gelijk werk. Zo dat werknemers in het transport en in de bouw niet worden weggeconcentreerd door collega's uit Oost-Europa. Ben je jong? Dan krijg je vanaf 18 jaar, in plaats van het oneerlijke jeugdloon, wat ons betreft een gelijk salaris als je oudere collega's. Want gelijk werk verdient een gelijk loon. De beloningen in de top van het bedrijfsleven zijn de afgelopen jaren uit het lood geslagen. Wij willen een redelijke verhouding tussen beloningen aan de top en de laagste lonen herstellen. Bedrijven worden beloningsverhouding tussen de laagste inkomens te publiceren. Nemingsraden krijgen adviesrecht over lonen. En als het we het dan toch over len hebben: het beloningsverschil tussen mannen en vrouwen moet verdwijnen. Dat leggen wettelijk vast. Om ook in de toekomst zekerheden als werkgelegenheid te behouden, terwijl de wereld steeds verandert, is een duurzame economie noodzakelijk. We willen een economie die zich onderscheidt in de wereld en die recht doet aan goede arbeidsomstandigheden en duurzaamheid. Dat betekent dat we afstappen van fossiele energie en overstappen naar een houdbaar energiesysteem. Deze omslag vergt enorme investeringen: in de beroepsbevolking, in duurzame energie als windmolenparken op de Noordzee en isolatie van alle huizen, in de infrastructuur. De PvdA wil hier de komende jaren tientallen miljarden euro's voor vrijmaken. Zo zijn we als Nederland klaar voor de toekomst, met een schone en veilige economie die concurrerend is op de wereldmarkt. Tegelijkertijd creëren we tienduizenden nieuwe banen. Een goed belastingstelsel is belangrijk voor onze welvaart en welzijn. Belastinginkomsten zijn nodig om onze collectieve voorzieningen te bekostigen. We hebben in dit kabinet al veel verbeterd. Zo kunnen mensen met de hoogste inkomens minder hypotheekrente aftrekken. We willen de belastingen nu nog rechtvaardiger en groener maken. Voor mensen met een laag of middeninkomen en kleine vermogenden gaan de belastingen omlaag. Zo ontstaat een eerlijkere kans dat iedereen een goed inkomen krijgt. Zeer vermogenden, bedrijven en vervuilers gaan juist meer belasting betalen. Wel zo rechtvaardig.

MAATREGELEN:

- We komen met een nieuw werkgelegenheidspact: de lonen bij bedrijven en overheid gaan omhoog.
- Miljarden extra investeren in een duurzame economie. Goed voor extra banen, onze leefomgeving en het klimaat.
- Vanaf 18 jaar gewoon minimumloon.
- Redelijke verhouding tussen beloningen aan de top en het gewone personeel.
- Zzp'ers krijgen bescherming door minimum tarieven.



PARTIJ VAN DE ARBEID

Werkgelegenheid in cijfers

In Noord-Holland Noord groeit het aantal banen van werknemers (voltijd en deeltijd) in 2016 met 0,8% en in 2017 nog eens 0,5% tot bijna 246.000 eind 2017

**In Hoorn wonen 72.000 mensen,
daarvan werken er 38.000**

**In Hoorn leeft 6-8% van de huishoudens
onder het sociaal minimum**

In Hoorn is het gemiddelde inkomen rond de € 27.500,-

De beroepsbevolking neemt in West-Friesland tot 2040 met 11% af!!

Tussen juli 2015 en juli 2016 is het aantal WW uitkeringen in West-Friesland met 7% toegenomen tot 4568 (landelijk +3%)

Tussen juli 2015 en juli 2016 is het aantal WWB uitkeringen in West-Friesland met 11% toegenomen tot 3317 (landelijk +14%)

*Een deel van de werkzoekenden, met name de hoger opgeleiden zal
in Groot-Amsterdam meer kansen vinden dan in de eigen regio.*

Landelijk groeit het aantal banen in Nederland
sterker dan in Noord-Holland Noord.

jaar	Arbeidsplaatsen in Hoorn
2009	33936
2010	31991
2011	32391
2012	32900
2013	32750
2014	31960
2015	32000
2016	32030

Gemeente Hoorn	Aantal werkzoekenden
Jan 2015	3.486
Jan 2016	3.693
Dec 2016	3.972

Jan Kollen



PARTIJ VAN DE ARBEID

Standpunten PvdA Hoorn - Werkgelegenheid



1. De PvdA wil dat er duurzaam wordt geïnvesteerd in omscholing van werkzoekenden met een bijstandsuitkering en zzp-ers zonder werk. Het college heeft 7 ton structureel beschikbaar gesteld om impuls te geven aan werk en reïntegratie. In deze collegeperiode hebben we opleidingen en omscholing geregeld voor zowel uitkeringsgerechtigden als voor NUGGERS (niet uitkeringsgerechtigden). Denk ook hierbij aan ondernemers trainingen voor startende ZZP-ers. Op initiatief van de PvdA fractie is de kwijtschelding voor zzp-ers ook geregeld.



2. Een Plan voor de Arbeid in de Westfriese regio. Dit plan moet aansluiten bij de economische kansen in de regio. Denk aan het IJsselmeer, recreatie en toerisme, agribusiness en duurzaamheid. Het Plan van de Arbeid is gericht op uitbreiding (of minimaal behoud) van de werkgelegenheid en het aantal arbeidsplaatsen in de Westfriese regio. Het plan voorziet bovendien in een verbeterde afstemming tussen vraag en aanbod.

3. Jongeren onder de 27 jaar volgen onderwijs, hebben een baan of combineren onderwijs met werk. Bij het toeleiden naar werk is het uitgangspunt 'school eerst'. Dat betekent dat prioriteit wordt gegeven aan het behalen van een onderwijs startkwalificatie boven uitstroom uit de uitkering naar een laag opgeleide baan.

4. Het stimuleren van werkervaring onder jongeren door bij gemeentelijke (bouw) projecten in de aanbestedingsprocedure voorwaarden op te nemen over leer-/werktrajecten.



5. Startende zelfstandigen zonder personeel (ZZP'ers) ondersteunen we, bv. door gebruik te maken van gemeentemarktplaats.nl. Wij willen dat ZZP'ers altijd kunnen meedingen naar opdrachten die de gemeente in de markt uitzet als zij aan de gestelde functie-eisen.

6. De PvdA Hoorn wil dat de gemeente zich nadrukkelijk mengt in discussies, over de economische dynamiek en de regionale economische agenda die in de Metropoolregio en in de Noordkop spelen.

7. Meer inzet op economische, kansrijke sectoren in de Westfriese regio: onder andere duurzaamheid, recreatie en vrije tijd, agribusiness en water. De samenwerking met de Kamer van Koophandel, bedrijfskringen en andere zakelijke netwerken intensiveren.



8. De "kansenkaart" van Hoorn aanvullen met een nieuwe economische impuls: de omscholing van werkzoekenden in de bijstand.

9. De voorwaarden bij gemeentelijke aanbestedingen dusdanig stellen, dat het regionale bedrijfsleven ook een kans maakt en niet bij voorbaat al wordt uitgesloten van deelname.



PARTIJ VAN DE ARBEID

Judith de Jong, wethouder PvdA

Inzet op werk werpt vruchten af



Een van de belangrijkste speerpunten van de PvdA Hoorn is werk. Tijdens de crisis groeide de werkloosheid. Oudere werknemers, jongeren, maar bijvoorbeeld ook ZZP'ers hadden en hebben het niet makkelijk op de arbeidsmarkt. Na bijna een jaar voorbereiden zijn we nu een jaar echt aan de slag. En dat levert mooie resultaten op.

Resultaten

In totaal zijn er meer dan 300 inwoners extra geholpen. Bijna 100 mensen konden hierdoor aan de slag bij een werkgever. Daarnaast is in ruim 30 gevallen voorkomen dat mensen een beroep moesten doen op een uitkering. In totaal is ongeveer 650.000 euro bespaard doordat we als gemeente geen uitkering meer hoefde te betalen. Maar het belangrijkste is natuurlijk de mensen waar het om gaat. In alle gevallen is het perspectief op werk voor de mensen die mee hebben gedaan sterk verbeterd.

Maatwerk

Wat werkt het beste om mensen aan het werk te helpen? Die vraag is niet makkelijk te beantwoorden. Maatwerk is het uitgangspunt, want iedereen is anders, heeft eigen kwaliteiten en neemt zijn of haar eigen verleden mee. Daarom hebben we gekozen voor een divers pakket aan extra hulp en ondersteuning. Voor mensen zonder een uitkering en mensen met een bijstandsuitkering. Voor mensen die relatief makkelijk een baan zouden kunnen vinden en mensen met een grote afstand tot de arbeidsmarkt.

Wat hebben we gedaan?

- ⇒ Extra geld voor opleidingen. Zo worden bijvoorbeeld met veel succes lasser opgeleid die vervolgens gegarandeerd aan de slag gaan, omdat er met werkgevers vooraf afspraken werden gemaakt. De lasopleiding werd voor statushouders gecombineerd met taalles op de opleidingslocatie. Ook worden elk kwartaal 8 mensen opgeleid voor de horeca, waarbij stageplaats en werkplek worden gegarandeerd.
- ⇒ Een ondernemerstraining voor mensen die hun eigen bedrijf willen starten. Zo weet je waar je aan begint en start je goed voorbereid. Ondernemers die al langer bezig zijn kunnen gebruik maken van buddy's, ervaren collega-ondernemers die vrijwillig ondersteuning bieden. Ook kwam er schuldhelpverlening voor ondernemers.
- ⇒ De zomerondernemer. Tijdens de zomervakantie kunnen jongeren tussen de 16 en 23 kennis maken met het ondernemerschap. Met intensieve trainingen en begeleiding worden zij begeleid in het uitwerken van hun ondernemingsplan en alle facetten van het ondernemerschap. Start zomer 2017.
- ⇒ Training en advies specifiek voor de groep 45+. De training helpt bijvoorbeeld bij het opbouwen en gebruik maken van je netwerk, sollicitatiegesprekken oefenen, en ervaringen uitwisselen.
- ⇒ Voor mensen met een hele grote afstand tot de arbeidsmarkt zijn we gestart met zogenaamde lifestyle coaching. Sportopbouwwerk van de gemeente Hoorn begeleidt deze trajecten, waarbij de nadruk letterlijk ligt op het weer in beweging komen en het doorbreken van isolement. De persoonlijke aandacht heeft heel veel deelnemers doen opfleuren en gemotiveerd om weer actief te worden en de eerste stappen op weg naar werk te zetten.
- ⇒ Voor leerlingen van de praktijkschool is het niet vanzelfsprekend om na school aan het werk te komen. Samen met de school zijn bijna 30 leerlingen begeleid naar werk.

Ik ben trots op de resultaten die we met elkaar bereikt hebben. We zijn immers niet voor niets de Partij van de Arbeid.

Heb je vragen of opmerkingen? Mail dan naar j.de.jong@hoorn.nl.



PARTIJ VAN DE ARBEID

Ieden aan het woord



Waar denkt u bij werk aan?

Moet de PvdA investeren in werk?

Kees Smedes (61 jaar)

Werk is wat ik elke dag moet doen. Het is een vaste gewoonte geworden in mijn leven, nodig om van rond te komen. Ik werk in de automatisering bij een krantenuitgeverij in Amsterdam, bij de Persgroep (Volkskrant, Trouw, Parool). Ik werk al 30 jaar en in die jaren is de automatisering erg veranderd en veel belangrijker geworden. Vroeger kon je de geur van inkt ruiken, nu gaat alles vanaf het beeldscherm. Je kan zo veel sneller reageren op gebeurtenissen in de wereld. De krant wordt ergens anders gedrukt. Ik heb de hele grafische bedrijfs-tak zien verdwijnen.

Ik vind niet dat de PvdA moet investeren in werk. Daar heeft de overheid toch geen invloed op, die kan alleen de faciliteiten rondom werk verbeteren. Ze kan door middel van wetgeving alleen de organisatie van werk controleren. De markt bepaalt of werk levensvatbaar is, er moet wel winst gemaakt worden. Mensen met een uitkering moeten zo snel mogelijk naar werk begeleid worden. Ik vind het zorgelijk dat jongeren en ZZP'ers geen uitzicht op een vaste baan met perspectief meer hebben.

Henk Meerburg (65 jaar)

Ik ben gepensioneerd, dus werk staat ver van mij af, blij dat dit achter me ligt. Maar werk is de basis van je hebben en houden, het fundament. Ik woon 15 jaar in Hoorn en heb in deeltijd gewerkt als ambulant begeleider van verstandelijk beperkte mensen. Daarvoor heb ik in Den Haag met zwervjongeren gewerkt, laagdrempelig. Ik heb een groot sociaal bewustzijn. In het verleden heb ik een periode uitkering gehad maar deed tegelijk zinvol vrijwilligerswerk bij bureau slachtofferhulp. Daar heb ik ook cursussen voor gevolgd. Maar betaald werk is beter. De PvdA moet dus wel investeren in werk omdat dit belangrijk, zaligmakend is. Voor het inkomen en als tijdsbesteding, je doet mee in de maatschappij. Er zijn steeds hoger opgeleide mensen nodig en er is geen volledig werk voor iedereen meer. Maar hoe je dat moet tegengaan weet ik niet, gecreëerde banen bleken geen succes, denk aan de Melkertbanen. Tegenwoordig hoor je veel over alternatieven, zoals het basisinkomen.

Ria de Jong (77 jaar)

Met werk heb ik rare ervaringen. Via Rentree heb ik vanaf mijn 52^e 12 jaar bij de belastingdienst gewerkt, maar nooit in vaste dienst gekomen en niet meegegroei in salaris. Wel heb ik via het FNV en de OR geprobeerd dat te veranderen, geen succes. Ik ben nu 77, en heb daardoor maar een klein pensioentje naast mijn AOW. Ik kom er mee rond maar het is prioriteiten stellen. Ik maak me grote zorgen over de jeugd. Ze hebben een hoge opleidingen maar komen toch niet aan het werk. Via het UWV komen ze een paar maanden in ergens in dienst maar mogen dan niet blijven. Als je als gewone man een vlekje hebt, bijvoorbeeld een geestelijk probleem, dan is het onmogelijk om aan werk te komen. En dat kan dan veel stress en financiële problemen opleveren. Het UWV doet dan niets voor je. Daar moet de PvdA wat aan doen. Ik weet niet precies hoe en waar de PvdA moet investeren in werk maar er moet wat veranderen!

Steven de Waart



PARTIJ VAN DE ARBEID



Bob Deen,

kandidaat 2e kamer plaats 41 uit de Kop van Noord Holland

Veilige en eerlijke wereld



Ik heb me kandidaat gesteld voor de Tweede Kamer om voor de PvdA te knokken voor een veilige en eerlijke wereld. Juist in een periode van onzekerheid, onrecht en instabiliteit is dat van belang. Ook voor Noord-Hollanders. Ik ken Noord-Holland Noord als een hele internationale regio met de blik naar buiten. Het is een regio waar veel van de werkgelegenheid met het buitenland te maken heeft, onder andere door de landbouw-export en de marine in Den Helder. Ook is het voor Noord-Holland belangrijk dat er eerlijke spelregels voor Europese arbeidsvoorwaarden komen zodat werknemers uit andere EU-landen niet oneerlijk concurreren.

Regionale binding

Tegelijkertijd maken Noord-Hollanders zich net als ik zorgen over wat er internationaal gaande is. Op straat in dorpen zoals Kolhorn en Anna Pauwlona heb ik gemerkt dat mensen niet

alleen worstelen met problemen als werkgelegenheid, zorg en bereikbaarheid, maar ook mijn zorgen delen over ontwikkelingen in Amerika en over instabiliteit rondom Europa. Buitenlands beleid is mijn vakgebied: ik zet me namens de OVSE in voor het voorkomen van etnische conflicten in Oost-Europa.

Kennis buitenland

Met mijn kennis van het buitenland en mijn band met de regio denk ik de schakel te kunnen zijn tussen Noord-Holland Noord, Den Haag en de wereld. Ik ben geboren in Den Helder, opgegroeid in Nieuwe Niedorp en ging naar school in Schagen. Mijn schoonfamilie woont in Midwoud en Hoorn en ik kom er nog steeds vaak. Daarom wil ik in deze verkiezingscampagne vooral de verbinding zoeken met Noord-Holland Noord, de regio waar nog steeds mijn hart ligt en die me heeft gemaakt tot wie ik ben.

Bob Deen





PARTIJ VAN DE ARBEID

Onze fractievoorzitter Jeroen van der Veer aan het woord:

Onderwijs



Werken in het onderwijs, elke dag anders. Zeker in het MBO waar er beroepsgericht wordt opgeleid. Ik maak het elke dag mee. Leerlingen van het VMBO worden student op het MBO. Je vraagt een andere houding van ze. Je ziet ander gedrag. Zeker nadat er een periodeslag is gelopen. Studenten ver-

anderen snel. Je ziet ze groeien van die 16-jarige puber tot die bijna volwassen 20-jarige. Ik zie dat veel studenten voldoende skills hebben aangeleerd om die samenleving in te stappen of juist dat stapje hoger op te wagen.

Eindstreep halen

Toch is dat niet voor iedereen het geval. Niet iedereen komt even gemakkelijk mee op die onderwijsladder. Ze hebben moeite om een plek te vinden in de klas, vinden de stage lastig en de toetsen zijn vaak een struikelblok. Ze doen vaak wat langer over de opleiding, maar halen die eindstreep wel.

Op latere leeftijd studeren en bijscholen. Ik mag lesgeven aan deze vorm van onderwijs. Studenten die een carrière hebben gehad in de technische dienst, een bloemenwinkel of administratie en nu kiezen voor een baan in de zorg. Ze maken deze keuze vol enthousiasme en zijn enorm gedreven. Niet alleen de student is enthousiast, maar ook de werkgever. Zij krijgen straks gekwalificeerd personeel. Een mooie samenwerking.

59 jaar én diploma

Ongeveer twee jaar geleden mocht ik een diploma uitreiken. Het is op zich niet vreemd dat ik een diploma uitreik, maar deze keer wel. De kandidaat had al een heel leven achter zich. Te veel om te beschrijven. Ik begeleidde de student in het traject naar het diploma en er moest nog het nodige schaaft- en timmerwerk gedaan worden. Het werd een succes. De kandidaat was negenenvijftig jaar. Het was voor haar een prachtig moment met een mooie toekomst in het verschiet.

De verkiezingen zijn in maart. Als ik de partijprogramma's lees, is het vooral goed nieuws voor het onderwijs. Overal valt te lezen dat er meer geld naar onderwijs gaat.

Een mooi streven, want goed onderwijs is wat wij onze jongeren én ouderen gunnen.

Verslag Regionale PvdA-vergadering West-Friesland

Zaterdag 4 februari was er weer een regionale bijeenkomst van de zeven Westfriese PvdA-afdelingen, ditmaal in het Bowling gebouw van De Huesmolen in Hoorn. Het was een leuke en geslaagde bijeenkomst. Na de vergadering werd in het winkelcentrum campagne gevoerd, als test, om te voelen hoe we op dit moment bij de kiezer liggen.

De vergadering begon met een openingswoordje van Simon. Daarin benadrukte hij het belang om regionaal samen te werken. Verder kwam ter sprake dat er over een paar weken alweer Tweede Kamerverkiezingen zijn. Volgens Simon blijft de sfeer in de partij, ondanks de slechte peilingen, goed. Na de opening was het eerste onderwerp dat op de agenda stond de regionale samenwerking tussen de verschillende

afdelingen en fracties in Westfriesland. Hierbij werd benadrukt dat het fijn zou zijn als er een 'infrastructuur' blijft en verder ontwikkeld werd tussen de afdelingen. Dit omdat veel afdelingen op dit moment het moeilijk hebben om hun broek op te houden. Er is namelijk weinig animo onder de lokale bevolking om actief te worden voor de politiek, zo ook voor een partij als de PvdA. Daarom is afgesproken dat vertegenwoordigers van de verschillende afdelingen binnenkort bij elkaar komen om te spreken over hoe we elkaar verder kunnen ondersteunen.

(vervolg volgende blz.)



PARTIJ VAN DE ARBEID

Verder werd gesproken over, of het misschien een goed idee is om in de lokale verkiezingsprogramma's van de afdelingen een gemeenschappelijk regionaal gedeelte op te nemen. Dit, omdat ze vaak dezelfde ideeën in hun verkiezingsprogramma's hebben en zodat de lokale partijen beter op elkaar af worden gestemd. Een ander idee voor samenwerking was dat het draaiboek, begroting en jaarplan van de afzonderlijke afdelingen gezamenlijk opgepakt kunnen worden, zodat kleine afdelingen ontlast worden.

Ook het onderwerp ledendemocratie stond op de agenda. De bedoeling van ledendemocratie is om de discussie met leden te vergemakkelijken. Daarbij is het idee dat als men met leden in discussie gaat, ze zich meer betrokken voelen bij de partij. Het gewest is daarom begonnen met activiteiten rond dit onderwerp. Voorbeeld daarvan zijn ledenpanels, waardoor leden makkelijker hun meningen via internet kenbaar kunnen maken. Bij de volgende regionale bijeenkomst wordt over dit onderwerp verder gesproken.

Aan het eind van de vergadering stelde de kandidaat-Kamerlid Bob Deen zich aan ons voor. Hij staat als nummer 41 op de kandidatenlijst voor de aankomende Tweede Kamerverkiezingen. Hij is op dit moment vooral betrokken bij de regio Noord-Holland Noord en wil zich daarom ook graag inzetten voor de regio Westfriesland. Verder heeft hij veel ervaring op het gebied van internationale vraagstukken. Het idee kwam naar voren om op zaterdag 4 maart met hem en alle zeven region-nale afdelingen campagne te voeren. Afgesproken is dat we daarbij met een rood busje langs circa vijf kernen in Westfriesland gaan. Tot slot werd de vergadering afgesloten en was het tijd om met z'n allen naar buiten te gaan en campagne te voeren.



Maikel Schuitemaker, bestuurslid PvdA-Hoorn

CONTACTGEGEVENS PvdA

Hoornse PvdA:

www.pvdahoorn.nl

Arnica Gortzak (bestuursvoorzitter), 0623812194,
arnicairis@hotmail.nl

Helen Sijm (bestuurssecretaris), 0681294163

Helen.sijm.pvda@kpnmail.nl

Jeroen van der Veer (fractievoorzitter) 0229-273710
jvanderveer@quicknet.nl

Provinciale PvdA:

www.gewestnoord-holland.pvda.nl

pvda@noord-holland.nl tel. 023-5144389

Landelijke PvdA:

www.pvda.nl

pvda@pvda.nl tel. 020-5512155

ledenadministratie@pvda.nl tel. 020-5512290

COLOFON PROSPECT

De Prospect is het ledenblad van de PvdA-Hoorn.

Het blad verschijnt twee keer per jaar
in een oplage van 220 stuks sinds 1 januari 2005.

Redactie

Anne-Marie Meijer (hoofdredacteur), Jan Kollen,
Steven de Waart, Peter Ursem

Aan dit nummer werkten mee:

Sjaak Grosthuisen, Jeroen van der Veer,
Judith Michel-de Jong, Kholoud Al Mobayed
Bob Deen, Maikel Schuitemaker, Rob van Vuure

Drukwerk

SprintPrint

Copyright

Alle auteursrechten en databankrechten
ten aanzien van (de inhoud van) deze
uitgave worden uitdrukkelijk voorbehouden.
Deze rechten berusten bij de
PvdA-Hoorn cq. de betreffende auteur.



PARTIJ VAN DE ARBEID

Arbeidsethos

ROEPING OF WERK?

'Elk moment dat je niets doet, steel je van het onderwijs,' hield ooit de directeur van de Kweekschool in Den Helder ons voor. Onderwijzer zijn is niet zozeer een beroep, het is een roeping. Een deel van de toenmalige studenten was daar ontvankelijk voor en op bepaalde momenten doe ik voorkomen of ik bij dat deel hoor. Dat onderwijs geven een roeping is, is in de tussenliggende tijd voornamelijk door hen die goed onderwijs dienden te regelen flink gerelativeerd. Terwijl ik gedreven door idealen werkzaam was op het slagveld van de dagelijkse strijd om kennis en kunde te pompen in hen die het later allemaal van ons moesten overnemen, werd door overheden onafgebroken duidelijk gemaakt dat onderwijzen ook maar een bezigheid was waar je een inkomen mee kon verdienen. Eigenlijk niets meer, maar met de gespeelde houding van niets minder.

BEROEPSEER IN SOORTEN EN MATEN



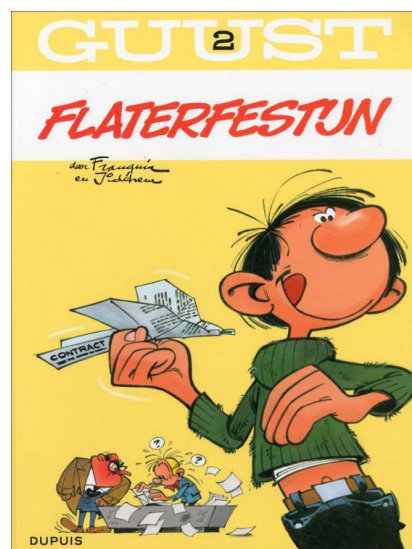
Er zijn beroepen waar mensen zich het vuur uit de sloffen lopen. Daar geldt beroepseer. Daar tellen de resultaten, daar is een dankbare knik een onderdeel van een beloning. Natuurlijk zijn er ook beroepen, die erop gericht zijn om voor de klant zoveel mogelijk financieel gewin te behalen, maar daar geldt vaker dat de hulpverlener er minimaal net zoveel aan verdient. In bank- en verzekeringswereld tellen andere vormen van beroepseer dan in sectoren als de zorg, de verpleging en het onderwijs.

STAKEN NIET GRAAG

Voor bestuurders is het mooi wanneer in hun scholen en instellingen het roeping verbonden arbeidsethos van weleer volop aanwezig is. Die mensen staken niet graag. Daar zijn stevigere bezuinigingen te behalen. Dat is dan ook in de afgelopen decennia enorm goed gelukt. Zo goed, dat men zich daar nu afvraagt op welke manier het werk zo aantrekkelijk te kunnen etaleren, dat er weer meer mensen voor kiezen.

Ik klink nu wel klagerig en verwijtend, maar eigenlijk past mij dat niet. Ik ben natuurlijk jarenlang financieel kort gehouden, maar ik had ook enorm veel lol in mijn werk in het onderwijs. Ik beken dat het mij zeer is aan te rekenen, dat ik meestal fluitend naar mijn werk ging. En na meer dan de af te rekenen uren weer fluitend naar huis ging ook. Dat doet arbeidsethos met je. Ik denk dat dit veel werkers in de andere verzorgende sectoren ook overkwam. Blijf in het besef van veel betekenis te zijn voor anderen, terwijl je voor een goed inkomen er best een krantenwijkje naast kunt hebben.

Ik vrees dat de jeugd van tegenwoordig moeilijker blij te maken is met het vooruitzicht dat arbeidsethos zoveel bevrediging in zich heeft dat het de moeite waard is met een matig loontje thuis te komen. Arbeidsethos is niet te koop en het is de vraag of je nog voor vol wordt aangekeken wanneer je er wel voor gaat. De managers op de hoofdkantoren doen er in veel gevallen niet aan, dan ben je toch gek wanneer jij dat op de werkvloer wel doet?



ARBEIDSETHOS ADELT

En toch, arbeidsethos adelt, in mijn ogen. Ook bij politici. Zelfs bij lokale politici. Ik zie af en toe politici tot het gaatje gaan. Wat zou een partij toch gezegend zijn met fractieleden in de raad, die gepassioneerd alles uit de kast halen om voor de stadsbevolking het optimale te kunnen bereiken. Mensen waaraan je meteen kunt zien dat politicus zijn een roeping is. Naar verluidt hebben wij die ook in onze fractie en ik moet toegeven: er zijn momenten dat ik dat ook denk waar te nemen. Politici met arbeidsethos. Heerlijk toch?

Sjaak Grosthuizen

sjaakgrosthuizen@gmail.com